

DZIENNIK

ZARZĄDU M. ST. WARSZAWY

№ 89

15 listopada

1922 r.

OGIĄSŁ URZĘDOWY.

Kontrola inwentarza, magazynów i biblioteki Magistratu m. st. Warszawy.

Okólnik do Wydziałów Magistratu i instytucji m. st. Warszawy.

W związku z zatwierdzeniem instrukcji dotyczącej kontroli inwentarza, magazynów i biblioteki Magistratu m. st. Warszawy, poleca się wszystkim wydziałom Magistratu i instytucjom miejskim:

1) niezwłoczne doprowadzenie ksiąg inwentarzowych i magazynowych do stanu wymaganego, przez nową instrukcję;

2) sprawdzenie w dniu 31 grudnia r. b. ksiąg inwentarza ze stanem w naturze i przesłanie centralnej rachubie Magistratu w ciągu m. stycznia 1923 r. zestawień wartości inwentarza w sumach ogólnych, według grup i okresów, wymienionych w instrukcji i 3) sporządzenie spisów zapasów magazynowych, pozostających na 1-go stycznia 1923 r., i przesłanie ich centralnej rachubie, w podanym wyżej terminie.

Nadto Magistrat zwraca uwagę pp. naczelników wydziałów, iż osobiście są odpowiedzialni za prawidłowe prowadzenie ksiąg inwentarzowych i magazynowych, jak również za terminowe przesłanie centralnej rachubie zestawień i spisów majątku miejskiego.

*

Instrukcja

dotycząca kontroli inwentarza, magazynów i biblioteki Magistratu m. st. Warszawy.

(Zatwierdzona dn. 31 października 1922 r. przez Komisję, powołaną uchwałą Magistratu w dn. 24 października 1922 r. № 3016).

Zasady ogólne:

Par. 1. Do inwentarza miejskiego zaliczane są stanowiące własność

miasta, place, budynki, oraz takie, będące w użytkowaniu, przedmioty, które posiadają trwałą wartość.

Do remanentu magazynowego zalicza się zapasy materiałów nabytych, lecz nie wydanych do użytkowania w ostatnim dniu okresu sprawozdawczego.

Wszystkie wydziały i instytucje miejskie prowadzą następujące księgi:

- 1) kontrolę inwentarza,
- 2) kontrolę magazynów,
- 3) spis książek (katalog biblioteki).

W poszczególnych, podległych wydziałom instytucjach miejskich kontrole powyższe prowadzone są pod nadzorem i odpowiedzialnością wydziału.

Par. 2. Układ powyższych książek powinien być dostosowany do potrzeb poszczególnych wydziałów, względnie instytucji im podległych, z tem zastrzeżeniem, że księgi te winny umożliwiać w każdej chwili ścisłe sprawdzenie inwentarza, magazynu i biblioteki. Rubrykacja w rzeczonych księgach winna być tak ułożona, aby stale uwidoczniła była oddzielnie wartość remanentów na początku okresu sprawozdawczego, oddzielnie wpływy w czasie trwania okresu i oddzielnie rozchody bieżącego okresu. Księgi, o których mowa, winny być oprawione, przesnurowane, opieczetowane i poświadczane przez wydział. Nie wolno w nich nic przekreślać, poprawiać ani skrobać.

Par. 3. Naczelnik wydziału powierza prowadzenie kontroli inwentarza magazynu i biblioteki odpowiednim urzędnikom, jest jednak osobiście odpowiedzialny za prawidłowe i terminowe prowadzenie tych ksiąg.

Par. 4. Z początkiem okresu sprawozdawczego naczelnicy wydziałów przesyłają Centralnej rachubie spisy

ksiąg kontroli inwentarza, magazynu i biblioteki, prowadzonych przez wydział i podległe mu instytucje.

Podział inwentarza.

Par. 5. Inwentarz dzieli się na dwa działy:

- 1) Inwentarz nieruchomy,
- 2) inwentarz ruchomy.

Inwentarz nieruchomy dzieli się na następujące grupy:

A. Place niezabudowane,

Należy podać powierzchnię w metrach kwadratowych.

B. Place zabudowane.

Należy podać powierzchnię w metrach kwadratowych. Następnie nadmienić, czy budynki są własnością miasta, czy osób trzecich, mianowicie do kogo należą.

C. Budynki.

Należy podać kubaturę domu, powierzchnię, zajęta pod budynki oraz następujące dane: czy budynki murowane, drewniane, czy betonowe, lub na podmurówce. Wykazać: ilość pięter, przybudówki, nadbudówki, szopy, parkany, sztachety, z jakiego materiału i t. p. Podać rodzaj pokrycia dachu i określić stan budynków. Podać następnie rodzaj ogrzewania; wskazać urządzenie elektryczne, gazowe, wentylacyjne oraz wodociągowo-kanalizacyjne; przytem wszystkie składowe części tych urządzeń: rury, przewodniki, kotły, piece wmurowane lub nie, stanowiące nierozdzielną całość tych urządzeń z budynkiem — powinny być podane zaraz za właściwym budynkiem oraz ocenione. Każdy budynek powinien być bezwarunkowo podany w spisie, zarówno czy zdalny lub niezdatny do użytku, z odnośnym wyjaśnieniem.

D. Instalacje podziemne, naziemne i powietrzne, jako to: przewody wodne, parowe, kolejki i t. p.

Należy podać rodzaj instalacji, (wymiar) oraz wartość.

Powyższe tyczy się zarówno inwentarza w śródmieściu, jak i przedmieściach.

Inwentarz ruchomy dzieli się na następujące grupy:

A. Inwentarz martwy,

a) w przedsiębiorstwach, warsztatach, laboratorjach i t. p.

1) maszyny, kotły parowe, aparaty, oraz urządzenia przewodów parowych, gazowych i wodnych;

2) warsztaty, narzędzia, przyrządy i zapasowe części maszyn;

3) modele, wzory;

b) we wszystkich sekcjach i wydziałach, mające trwałą wartość.

4) meble i przedmioty biurowe (maszyny do pisania, liczenia, instrumenty miernicze, geodezyjne, rysunkowe i t. p.);

5) różne sprzęty i naczynia gospodarskie;

6) wozы, powozy oraz uprząż.

W spisie należy podać ilość sztuk, datę i cenę kupna, lub w braku tego, datę oszacowania. Każdy przedmiot winien otrzymać numer bieżący podług księgi inwentarzowej; kartka z numerem i znakiem wydziału winna być przytwierdzona do przedmiotu.

B. Inwentarz żywy.

W spisie należy podać: nazwę (jeśli została mu nadana), wagę i specjalne cechy, gatunek, płeć, maść, rodzaj, lata, datę kupna oraz cenę kupna lub oszacowania. Każda sztuka powinna otrzymać swój numer, zgodnie z inwentarzem.

Podział zapasów magazynowych.

Par. 6. Zapasy magazynowe dzielą się na grupy następujące:

A. Materiały i zapasy potrzebne do wytwórczości lub prowadzenia wydziału.

B. Materiały, zapasy i wyroby otrzymane z wytwórczości.

Grupa A. stosownie do swego przeznaczenia dzieli się:

a) materiały surowe, półsurowe potrzebne do przerobu lub do budowy, t. j. różne metale, rury, drzewo, cement, piasek, żwir i t. p.

b) materiały użytkowane w przedsiębiorstwach, warsztatach, laboratorjach, t. j. smary, szczotki, szpagat, szmergiel, chemikalia i t. p.;

c) materiały opałowe: węgiel, koks, drzewo i t. p.;

d) materiały i zapasy żywności dla inwentarza żywego; słoma, pasza i t. p.;

e) materiały brukarskie: kostki duże, małe do bruków kamiennych i t. p.

W spisie powyższych przedmiotów powinny być podane: nazwa, ilość, waga, miara stosownie do rodzaju, następnie gatunek, data i cena kupna za jednostkę i ogólna wartość.

Grupa B. zawierać winna przedmioty otrzymane z fabrykacji własnych przedsiębiorstw, warsztatów, laboratorjów i t. p. jako to: płyty betonowe, kostki drewniane i t. p. W spisie powyższych winny być podane ilości, waga lub miara, gatunek oraz cena własnego kosztu za jednostkę (według kosztów robocizny i materiałów) i ogólna wartość. Nadto winna być prowadzona specjalna kontrola nawozu.

Par. 7. Kontrolę inwentarza nieruchomości (plac i budynki), będącego w użytkowaniu wszystkich wydziałów, prócz autonomicznych, prowadzi wydział II administrowania majątkiem miejskim.

Kontrola inwentarza ruchomego.

Par. 8. Do kontroli inwentarza ruchomego zaciąga się:

a) wszelkie przedmioty ruchome, mogące służyć do dłuższego przynajmniej kilkuletniego użytkowania, lub zastępowane natychmiast po użyciu;

b) wszelkie przedmioty, które są wprawdzie połączone z budynkami, lub maszynami, ale nie stanowią ich części składowych (np. żyrandole i piece gazowe i elektryczne, wieszaki i t. p.)

Nie mogą być zaciągane do kontroli inwentarza ruchomego — przedmioty, stanowiące nieodłączną część budynku lub maszyny np. wmurowane zegary, przewodniki elektryczne, piece kafelne i t. p.

Par. 9. Księgi kontroli inwentarza ruchomego winny być podzielone na działy, odpowiadające przytoczonym w par. 5 grupom inwentarza ruchomego. Wielkie działy inwentarza ruchomego mogą być prowadzone w ten sposób, że poszczególne przedmioty wpisuje się na odpowiednie stronicie według początkowych liter nazwy przedmiotu, przyczem winna być ściśle ustalona nomenklatura przedmiotów,

posiadających po kilka nazw, oraz prowadzony odpowiedni skorowidz.

Par. 10. Wszelkie zwiększenie inwentarza wskutek nabycia nowych przedmiotów, winno być niezwłocznie księgowane w kontroli inwentarza ruchomego.

Par. 11. Przedmioty, nabyte dla zastąpienia zużytych lub zagubionych, o ile nie różnią się jakością od poprzednich, nie są do kontroli inwentarza zaciągane.

Par. 12. Przedmioty odstępowane, względnie wycofywane z użytkowania, zapisuje się w kontroli inwentarza na rozchód, po otrzymaniu odpowiedniej decyzji:

a) Magistratu; o ile chodzi o obiekty wysokiej wartości (ponad marek 500.000),

b) delegacji, o ile chodzi o przedmioty, zamieszczone w kontroli inwentarza wydziału,

c) komisji gospodarczej, o ile przedmiot należy do instytucji wydziałowej.

Par. 13. Wszystkie przedmioty inwentarza winny być szacowane według ceny kupna. Wyjątek stanowią nieruchomości (plac i budynki), które są co dziesięć lat przeszacowywane przez delegowaną ad hoc komisję Magistratu.

Par. 14. Po ukończeniu każdego okresu budżetowego, wydziały nadsyłają do centralnej rachuby, najdalej w ciągu miesiąca, wykazy, obejmujące sumaryczną wartość poszczególnych grup inwentarza ruchomego, będących w posiadaniu poszczególnych podległych im instytucji. W wykazach tych uwidocznnić należy wartość przedmiotów danej grupy inwentarza na początku okresu, przyrost i nabytek w czasie trwania okresu, wreszcie wartość w końcu okresu sprawozdawczego.

Par. 15. W dniu 31 grudnia 1922 roku nastąpi przeszacowanie inwentarzy na zasadach następujących:

Wydziały prześlą centralnej rachubie wspomniane w par. 14 wykazy z podziałem końcowej rocznej wartości inwentarzy na 1) wartość ksiązkową

przedmiotów, nabytych przed dniem 1 kwietnia 1917 roku, 2) koszt kupna przedmiotów, nabytych w okresach a) $\frac{1}{4}$ —17, $\frac{1}{4}$ —18; b) $\frac{1}{4}$ —18, $\frac{1}{4}$ —19; c) $\frac{1}{4}$ —19, $\frac{1}{4}$ —20; d) $\frac{1}{4}$ —20, $\frac{1}{4}$ —21; e) $\frac{1}{4}$ —21, $\frac{1}{4}$ —22; f) $\frac{1}{4}$ —22, $\frac{31}{12}$ —22, oddzielnie dla każdego z tych okresów. Centralna rachuba przeliczy poszczególne sumy na Złote Polskie według przeciętnych dla każdego okresu kursów złota, ustalonych przez Ministerstwo Skarbu i otrzymane z przeliczenia sumy poda do wiadomości wydziałów, w celu oznaczenia w poszczególnych kontrolach inwentarzy ogólnej wartości inwentarza w dniu 31 grudnia 1922 w Złotych Polskich (Złoty Frankach). Te końcowe sumy będą służyły za podstawę do szacowania inwentarza w przyszłych okresach.

Par. 16. Centralna rachuba, przy sporządzaniu bilansu za rok 1922, przeliczy wyrażoną w Złotych Polskich ogólną sumę wartości inwentarza miejskiego na marki polskie według kursu złota w dniu 31 grudnia 1922 r.

Kontrola magazynu.

Par. 17. Do ksiąg magazynowych zapisuje się wszelkie, przyjmowane na skład do magazynu, przedmioty i materiały. Do kategorii tej zalicza się również wszelkie druki (schematy), materiały piśmienne i rysunkowe.

Par. 18. Układ ksiąg kontroli magazynu powinien odpowiadać potrzebom poszczególnych instytucji miejskich, z tem zastrzeżeniem, że na stronie przychodowej każdego rachunku winna być prowadzona kontrola ilościowa i pieniężna, na stronie zaś rozchodowej kontrola ilościowa każdej pozycji, oraz ogólna za każdy miesiąc suma pieniężna.

Par. 19. Do księgi magazynowej wpisuje się bez wyjątku wszelkie nabywane materiały bez względu na to, czy są dostarczane do magazynu, czy bezpośrednio na miejsce zastosowania.

Par. 20. W ostatnim dniu okresu sprawozdawczego wydziały, względnie podległe im instytucje, dokonywują spisu pozostałych zapasów, oceniając

je po cenie kupna. W ciągu miesiąca od daty ukończenia okresu wydziały przesyłają do centralnej rachuby ogólne sumy wartości remanentów materiałów.

Par. 21. Spis książek (katalog biblioteki).

Wszystkie książki znajdujące się w poszczególnych wydziałach tworzą bibliotekę Magistratu. Każdy wydział prowadzi kontrolę powierzonych mu książek. Nadto w wydziale do spraw ogólnych prowadzi się ogólny katalog biblioteki. Katalog ten łączy w sobie spisy książek, znajdujących się w poszczególnych wydziałach.

w/z Prezydenta miasta:

W. Jabłoński.

Naczelnik wydziału do spraw ogólnych: (—) *P. Kłossowski.*

GZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

W sprawie miejskiego podatku od ładunków kolejowych.

P. Minister spraw wewnętrznych przesłał do pp. wojewodów w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Kielcach, Białymstoku i Bzoczku nad Bugiem, Magistratu m. st. Warszawy i Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie okólnik treści następującej:

Ministerstwo kolei żelaznych zwróciło się do ministerstwa spraw wewnętrznych w sprawie przekazania funkcjonariuszom samorządowym czynności realizowania podatku miejskiego od ładunków kolejowych z tem, że organa kolejowe udzielać będą funkcjonariuszom samorządowym nie tylko wszelkich potrzebnych informacji, ale nawet stałego lub czasowego pomieszczenia na stacji, jeżeli to jest możliwe ze względu na miejscowe warunki.

Opierając się na powyższem i z uwagi, że niektóre miasta przedtem zgłosiły chęć realizowania podatku od ładunków kolejowych przez swoich funkcjonariuszów, ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem kolei żelaznych ustaliło,

że realizowanie omawianego podatku przez organy kolejowe dokonywane będzie najdalej do końca roku 1922.

Wobec tego Magistraty tych miast, w których wprowadzony został podatek od ładunków kolejowych, winny za czas u poczynić odpowiednie przygotowania do przejęcia czynności, związanych z poborem podatku.

Zarazem ministerstwo spraw wewnętrznych podejmuje do wiadomości, że w porozumieniu z ministerstwem skarbu postanowiło na przyszłość nie zatwierdzać w przedstawianych mu odnośnych statutach postanowień, dotyczących poboru podatku od ładunków wywożonych z miasta, gdyż podatek ten należy do rzędu podatków konsumcyjnych i jako taki obciążać może jedynie mieszkańców danego miasta, t. j. pobierany być może tylko od ładunków wwożonych do miasta.

Celem jednoczesnego uregulowania sprawy we wszystkich miastach ministerstwo zaleca magistratom łącznie ze zmianą sposobu realizowania podatku wyjednanie uchwały rady miejskiej i co do wyłączenia do opodatkowania ładunków kolejowych, wywożonych z miasta, od czego uzależnione będzie rozpatrywanie uchwał w przedmiocie podwyższenia stawek podatkowych.

Z PRZESZŁOŚCI WARSZAWY.

Plac Krasińskich.

II.

Nowem rozgorzał życiem plac Krasińskich po wypędzeniu prusaków, z chwilą, gdy na cześć Napoleona, po jego przybyciu powtórnem w r. 1807 do Warszawy, odbyło się w jego obecności uroczyste przedstawienie w teatrze Narodowym, połączone z iluminacją pałacu i ogrodu. Nieprzebrane tłumy ludu głośnie krzykami witały bohatera i jego orszak.

W tymże roku była nowa okazja do entuzjastycznych krzyków, z powodu świętej szesnastej rocznicy konstytucji 3 maja. Odbyła się jednocześnie przed pałacem Krasińskich

msza uroczysta i poświęcenie znaków wojskowych w otoczeniu wojska i licznych tłumów. Asystowali przy niej, ks. Benewentu Talleyrand, dyrektor wojny książę Józef, dyrektor policji Aleksander Potocki, kanonik Woronicz gubernator miasta Gouvier St Cyr, generałowie: Lemarrois, Goudin i Casal, oraz liczny poczet oficerów: polskich, francuskich i bawarskich.

Podchorążowie ponieśli orły wojskowe przed ołtarz. Poświęcił je tam biskup Albertrandi, odmówiwszy modlitwę za powodzenie oręża nowozaciężnych. Po nim wygłosił wznieście kazanie kanonik warszawski, ks. Woronicz. Odrobiony bohaterstwem i zapalem młodzieńczym po długich wyczasach i rozrywkach w Jabłonie i pod Błachą, książę Józef miał przemowę do wojska, w której wezwał je „do wierności wielkiemu Napoleonowi, do posłuszeństwa przełożonym, do uległości rządowi i prawu”. „Te obowiązki—zakończył mówca—każdy wojownik, do chlubnych szeregów obrońców należący, poczuje w swem sercu: znajdzie w niem razem powinność szanowania kraju i obywatelstwa i dochowania niewygasłej wdzięczności wspinałemu naszemu zbawcy!”

Poczem cały korowód, poprzedzony przez gwardję narodową, udał się na rynek Starego Miasta, dla umieszczenia nad bramą ratusza godła narodowego—białego orła w miejsce usuniętego orła czarnego pruskiego.

W roku następnym 1808 plac Krasińskich był znowu miejscem wyjątkowo wielkiej uroczystości. Z ulicy Napoleona wyszedł korowód dygnitarzy, z ministrem Feliksem Łubieńskim na czele, niosąc na węgłowie poświęconą w katedrze księgę kodeksu Napoleona, nadaną Księstwu warszawskiemu. Wśród szpalery wojsk polskich i francuskich oraz tłumów ludności, korowód ów skierował się ku pałacowi Krasińskich, gdzie się odbyło posiedzenie całego sądownictwa miejscowego. Zakończyła uroczystość iluminacja i bal u ministra sprawiedliwości Łubieńskiego, w pałacu Bielińskich.

Mniej podniosłe wspomnienia budzi plac Krasińskich z czasów Królestwa Kongresowego, gdy wbrew zaprzysiężonej konstytucji, tak zwane wskrzeszone Królestwo i jego stolica stały się obrazem dokuczliwości i znęcań się półwarjata, w. ks. Konstantego i jego złego ducha Nowosilcowa, nad patrijotyczną młodzieżą wojskową i cywilną.

Tu w roku 1824 z mocy wyroku, wydanego przez sąd wojenny, gdy za należenie do wolności ułarstwa narodowego skazani zostali: Łukaszyński na lat siedem do taczek, Dobrogojski, Dobrzycki i Koszucki na lat cztery, na placu Krasińskich, wobec całej załogi warszawskiej, odbyła się degradacja skazanych oficerów, przez zdarcie z nich oznak wojskowych i łamanie nad ich głowami szpad.

Ponownie w roku 1828 tłumy ludności ze łzami w oczach, zaciskając pięści, były świadkami prowadzenia obwinionych o należenie do Towarzystwa patrijotycznego: sędziwego Stanisława Sołtka, Krzyżanowskiego, Załuskiego, Grzymały, Plichty, Dembka i Majewskiego, do pałacu Krasińskich, gdzie się odbywał sąd sejmowy, pod prezydencją Piotra Bielińskiego. Sąd ów, wbrew rozkazowi Mikołaja I, aby ferowano wyroki śmierci przeciw skazanym, nie uznał większością wszystkich—prócz jednego—głosów, w czynach podsądnych, w ich miłości ojczyzny, cech, skutkujących karę, stosowaną do przestępców stanu.

Czasy listopadowego powstania odbyły się na placu Krasińskich ożywionym ruchem w salonach redutowych i teatru Narodowego. W salach tych bowiem było siedlisko Klubu patrijotycznego i burzliwych wieców, skąd wychodziła dyrektywa dla redaktorów pism miejscowych i wpływała znacząco na uchwały sejmowe i dekrety rządu narodowego.

Po upadku powstania rozpoczęła się robota najazdu rosyjskiego, skierowana ku zatarciu cech polskości zarówno placu, jako też i części sąsiadującej z nim ulicy Długiej. Po usunięciu istniejących na placu od kil-

ku wieków dwu obelisków, które nadawały tej miejscowości pewną swobodę i po ustawieniu w ich miejscu czworograniastych skrzyń, plac Krasińskich obrócono—bez względu na zasiadający w pałacu Rzplitej sąd najwyższej instancji, a następnie senat rewizyjno-kasacyjny, wymagające ciszy i powagi—na miejsce widowisk ludowych z hecami, słupami i menażerjami, które trwały przez szereg lat, zanim je przeniesiono na pole ujazdowskie, a wreszcie w zupełności zniesiono.

Jednocześnie, po obróceniu gmachu Teatru Narodowego na skład węgny, a następnie po zupełnym zburzeniu resztek owego zabytku, oddano część placu spekulantom na wystawienie brzydkich domów dochodowych.

Po wprowadzeniu sądownictwa rosyjskiego do Królestwa, siedzibę senatu zajęła izba sądowa, której jeden wydział umieszczono następnie w oficynie bocznej od strony ulicy Świętojerskiej, gdzie od czasu wprowadzenia kodeksu Napoleona do roku 1876 urzędowały: trybunał cywilny, sąd kryminalny, oraz jeden z sądów pokoju.

Górne piętra historycznej oficyny obrócono na archiwum aktów dawnych sądów, przed ich przeniesieniem do archiwum specjalnego.

Ze zniesieniem sądownictwa polskiego w roku 1876, łączy się tragiczne wspomnienie samobójstwa, spełnionego przed gmachem pałacu Krasińskich przez adwokata, Ludwika Zegrzędę, który niemógł przeżyć zgonu sądów polskich i ofiarą zacnego swego żywota zaznaczył protest swój przeciw dokonaniemu gwałtowi.

Najazd rosyjski nie tylko usiłował przekształcić wewnątrz wspaniałego gmachu, lecz niezdarną łapę położył i na jego zewnętrznej formie, urządziwszy kilka wysokich rur na dachu pałacu, niby dla ułatwienia dostępu świeżego powietrza do sal sądowych. Rury owe, na szczęście, po krótkim ich istnieniu zmniejszono.

Odrodzenie Polski przyniosło historycznemu gmachowi odrodzenie sądownictwa polskiego. Stał się on sie-

dzibą najwyższego sądu, ogniskiem wiedzy prawniczej, krzewicielem ideału sumienia społeczeństwa, sprawiedliwości bezwzględnej, we wszystkich dzielnicach zjednoczonej i niepodległej Polski.

Wznoszący się obecnie w jego sąsiedztwie pałac, dawniej Badeniego, przeznaczony na siedzibę sądu apelacyjnego, oraz doprowadzenie do porządku skweru w pośród placu Kraśińskich istniejącego, przywrócą owe mu placowi jego tradycję historyczną i uczynią go znowu jedną z bardziej interesujących ciekawości stolicy.

„Kur. Warez.” *Alexander Kraushar.*

ROZPORZĄDZENIA I OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Rejestracja samochodów i rowerów.

Komisarz Rządu na m. st. Warszawę rozesłał do wszystkich komisariatów Policji Państwowej w Warszawie następujący okólnik:

Polecam, aby każdy Komisariat P. P. do dnia 16-XII sporządził w 3-ch egzemplarzach, a w dniu 18-ym grudnia przesłał 2 egzemplarze do oddziału spraw wojskowych, zatrzymując u siebie jeden, spisu osób, zamieszkałych i posiadających w obrębie każdego Komisariatu P. P. samochody ciężarowe i osobowe, rowery, motocykle, traktory, przyczepki i mechaniczne części samochodów, oraz następujące dane:

a) co do samochodów ciężarowych i osobowych, motocykli, traktorów, przyczepki i mechanicznych części samochodów; 1) imię i nazwisko właściciela lub posiadacza, 2) adres, 3) rodzaj wozu (samochody osobowe i ciężarowe, półciężarowe, traktory sanitarne, cysterny, warsztaty i motocykle, 4) markę, 5) numer rejestracyjny, 6) numer silnika, i 7) miejsce stałego postoju wozu.

b) co do rowerów: 1) imię i nazwisko właściciela lub posiadacza, 2) adres, 3) markę, 4) numer rejestracyjny.

(—) *M. Borzęcki*, Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

Rejestracja koni, mułów i osłów.

Komisarz Rządu na m. st. Warszawę rozesłał do wszystkich komisariatów Policji Państwowej w Warszawie następujący okólnik:

Polecam, ażeby Komisariat P. P. do dnia 22 grudnia r. b. sporządził w czterech egzemplarzach, a w dniu 27 grudnia r. b. przesłał do oddziału spraw wojskowych 3 egzemplarze, zatrzymując u siebie jeden, spisu osób, zamieszkałych i posiadających w obrębie każdego Komisariatu P. P. konie, muły i osły, oraz następujące dane: 1) imię i nazwisko właściciela lub posiadacza zwierząt, wymienionych wyżej, 2) adres, 3) ilość zwierząt każdego rodzaju (osobno konie, muły i osły), 4) miejsce postoju zwierzęcia.

(—) *M. Borzęcki*, Komisarz Rządu na m. st. Warszawę.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Z aprowizacji miast.

Ogólne zebranie Towarzystwa aprowizacji miast Polski i Ziemi Wschodnich odbędzie się w siedzibie centrali Towarzystwa w Warszawie przy ul. Hypotecznej 5 w dn. 19 b. m., t. j. w nadchodzącą niedzielę o g. 12 w południe, na który to termin proszeni są delegaci wszystkich miast, należących do Towarzystwa.

Zużycie wody.

W m. październiku 1922 r. stacja filtrów miejskich dostarczyła wody filtrowanej:

a) do górnego miasta 2,467,638 metr. sześć.
b) „ dolnego „ 385,024 „ „

Ogółem 2,852,662 „ „
dziennie przeciętnie: 92,021 „ „
maximum d. 31 96,653 „ „
minimum d. 15 82,995 „ „

Z życia sportowego pracowników miejskich.

Grono pracowników miejskich m. stoł. Warszawy zorganizowało się w Koło Sportowe urzędni ow komunalnych m. st. Warszawy „Myśliwy i Wędkarz” z siedzibą w Warszawie, z terenem zaś działalności na Rzeczpospolitą Polską.

Koło na mocy zatwierdzonego statutu przez ministerstwo spraw wewnętrznych z d. 30, VII r. b., Nr. 769, stanowi jednostkę prawną, a jako takie posiada wszelkie wypływające z tego założenia i prawne prerogatywy. Cele Koła są następujące: pielęgnowanie sportu łowieckiego i wędkarskiego w kraju i danie możliwości członkom wykonywania sportu w granicach statutu, oraz zapewnienie członkom korzyści sportowych

i osobistych udogodnień w czasie wycieczek. Składka kwartalna wynosi mk. 500, jest więc przystępną dla szerszych kół, chcących brać udział w wycieczkach łowieckich i wędkarskich, oraz w urządzanych zebraniach towarzyskich, odczytach z dziedziny sportu łowieckiego i wędkarskiego.

Wybrany na ogólnem zebraniu zarząd Koła ukonstytuował się, jak następuje: przewodniczący p. Juljan Krukowski-Zdanowicz (wydział II), zastępcy przewodniczącego: pp. Bronisław Wolski (tramwaje miejskie), Władysław Popielawski (kontrola miejska), sekretarz p. W. Hermanowski (wydział II), skarbnik p. T. Jaczewski (wydział V), członkowie zarządu Koła pp.: A. Szacki (wydział do spraw ogół.) i F. Skonieczny (wydz. VII).

Zapisy na członków przyjmują wyżej wymienieni członkowie zarządu Koła.

ŻYCIE PROWINCJI.

Wydatki na zdrowotność publiczną.

Miasto Kalisz — jak stwierdzono niedawno na posiedzeniu Rady miejskiej — wydało w okresie od 1 stycznia do 1 października b. r. na utrzymanie szpitali i przytułków i wogóle na zdrowotność publiczną i opiekę społeczną 18,378,836 mk. 25 fen., otrzymawszy w tym samym czasie kosztów leczniczych i innych wpływów zaledwie 19,444,669.50 mk., czyli, że w ciągu 9 miesięcy na pokrycie deficytu powyższych instytucji dołożono z funduszy miejskich 58,934,156.7 mk.

Szkołnictwo w Kaliszu.

Gimnazjum im. Anny Jagiellonki w Kaliszu, na mocy wyroku sądowego ma być eksmitowane z dotychczasowego prywatnego lokalu. W razie nieotrzymania od władz wojskowych przyznanego mu gmachu szkolnego, wypadłoby gimnazjum to zupełnie zamknąć, wyrządzając wielką krzywdę setkom uczniów. Wobec tego Rada miejska uchwaliła wybrać specjalną delegację, która udała się do Warszawy dla przedstawienia tej sprawy centralnym władzom we właściwym świetle.

Jednocześnie Rada miejska, na wniosek magistratu, upoważniła wybraną delegację do wszczęcia odpowiednich starań u władz oupaństwowanie gimnazjum miejskiego w Kaliszu, gdyż dalsze utrzymanie tej szkoły przez miasto jest niemożliwe.

Treść N-ru 89-go:

Dział urzędowy:

Kontrola inwentarza, magazynów i biblioteki Magistratu m. st. Warszawy.

Instrukcja do kontroli inwentarza i t. d.

Część nieurzędowa:

W sprawie miejskiego podatku od ładunków kolejowych.

Z przeszłości Warszawy:

Plac Krasińskich II.

Rozporządzenia i obwieszczenia rządowe:

Rejestracja samochodów i rowerów.

Rejestracja koni, mułów i osłów.

Wiadomości bieżące.

Życie prowincji.

O G Ł O S Z E N I A.

KONKURS.

W związku z ogłoszeniem o konkursach, zamieszczonym w „Kurjerze Warszawskim” dn. 23 i 26 września r. b. w Nr. 261, 264, w „Gazecie Lekarskiej” w d. 10 września r. b. Nr. 41 i w „Dzienniku Zarządu miasta Warszawy” w Nr. 73, 74 i 75 wydział szpitalnictwa Magistratu m. st. Warszawy zawiadamia, iż termin składania podań na stanowisko ordynatora ci orób wewnętrznych (oddział dla chorób zakaźnych) w szpitalu Starozakonnym na Czystem (Wola)

przedłużony zostaje do dnia 30 listopada r. b. włącznie.

Kupujcie 8⁰/₁₀ Państwową Pożyczkę Złotą.

Prenumerata: Rocznie 3200 mk.;
kwartalnie 800 mk.; miesięcznie 300 mk.
Cena poszczególnego numeru 50 mk.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstami): wiersz trójłamowy 100 mk.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” (Senatorska 14) lub wnosić bezpośrednio do Administracji „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” (gmach Magistratu, II piętro, z bramy na lewo).

Redaktor: Stanisław Sierostawski.

Wykonano w drukarni miejskiej.